

עומדים בשלשה צדדים, ויוצאים מתוך זהב וכסף ונחשת.

הנחשת למטה, משום שאותן מרפבות שיוצאות מתוך אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד שבתוך ההיכל הראשון, שהן ארבע מרפבות שיוצאות מתוך אותן שתי רוחות זמין ושמאל, מתוך לבנת הספיר, כמו שאמרנו. אלו שתי הרוחות שאמרנו שם, הן נקראות שני הרים, והם הרי נחשת.

מאותן שתי רוחות שנקראות הרי נחשת, יוצאות אותן ארבע מרפבות שמשמשות באותו השם של אל"ף דל"ת שנשקע בסנדלפון, בעל הפנים. וכלם שליחים על אלה בעולם בסוד סוסים ומרפבות, משום שיש מרפבה על סוסים שמסיעים אותה.

והשם הקדוש הזה נכלל ביו"ד ה"א, כמו שבארנו, שנכלל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, והוא יאהדונה"י. והרי נתבאר, אלהים לא נכלל בשם אחר, משום שיש אלהים חיים, ומזה מתפשט לכמה צדדים, ולא מתפנס, אלא מתפשט.

השם שכולל את כל השמות - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בסוד האותיות הצרוף של השם הקדוש, שבו היה יודע הכהן לצרף בכל צדדיו, עד שעולים השמות בכמה צדדים בארבעים ושנים גונים בהשתטחות המנורה של הניצוץ החזק, שזהו שכולל את כל השמות.

והשם הזה כולל את כל השמות. אאלדהני"ם סימן. באותיות הללו פלולות אחרות מחברות, ואלו יוצאות ואלו נכנסות. אחר כך כשנוטה ומתפשטת המנורה של הניצוץ החזק, מצטרפות האותיות בתוכה, ונכנסות

ואינן בתלת סטריין קיימי, ונפקי מגו זהב וכסף ונחשת.

נחשת לתתא, בגין דאינן רתיכין דנפקי מגו אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד די בגו היכלא קדמאה, דאינן ארבע רתיכין דנפקין מגו אינן תריין רוחין ימינא ושמאלא, מגו לבנת הספיר, כדקאמרן. אלין תריין רוחין דקאמרינן התם, אינן אקרון תרי טורים, ואינן הרי נחשת.

מאינן תרי רוחין דאקרון הרי נחשת, נפקי אינן ד' רתיכין, דמשתמשי בההוא שמא דאל"ף דל"ת, דאשתקע בסנדלפון, מאריה דאפיא. וכלהו שליחן על אלין בעלמא, ברזא דסוסון ורתיכין, בגין דאית רתיכא על סוסון, דנטלי לה.

ודא שמא קדישא, אתפליל ביו"ד ה"א, כמה דאוקימנא, דאתפליל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, ואיהו יאהדונה"י. והא אתמר, אלהים לא אתפליל בשמא אחרא, בגין דאית אלהים חיים, ומהאי, אתפשט לכמה סטריין, ולא אתפניש, אלא אתפשט.

שמא דכליל כל שמחן, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ברזא דאתון צרופא דשמא קדישא, דביה הוה ידע פהנא, לצרפא בכל סטרוי, עד דסלקי שמחן בכמה סטריין, בארבעין ותריין גוונין, באשתטחו דבוצינא דקרדינותא, דהאי איהו כליל כל שמחן.

ושמא דא, כליל כל שמחן. אאלדהני"ם סימן. באלין אתון כלילן אתרנין מתחברן. ונפקי אלין, ועיילי אלין. לבתר כד אתנטי ואתפשט בוצינא דקרדינותא, מצטרפי אתון בגווה, ואעלי אתון, ונפקי אתון, ברזא דאלין תשע אתון. ואלין אתמסרו

אותיות ויוצאות אותיות בסוד
תשע האותיות הללו. ואלו נמסרו
לקדושים עליונים ללכת בדרך
של סוד האותיות, לצרף יחד של
שמות האותיות כמו שהיה יודע
הפהן לצרף שמות באותיות
רשומות.

ידי אדם מתחת פנייהם (יחזקאל א)
אדם, הא אוקימנא, דאינון (ג"א שרפים)
רוחין וחיוון ואופנים. (ברובים וחיות ואופנים) פלהו
בגדפין, וידין תחות גדפייהו, לקבלא צלותין,
ולקבלא מארי דתיובתא. ידי אדם אתרין
ודוכתין, לקבלא בני נשא, בצלותהון
ובעותהון, ולאפתחא פתחין לקבלא לון,
ליחדא ולקשרא קשרין, ולמעבד רעותהון.
וארין אתרין ודוכתין דאקרון ידי אדם,
דקיימי לבני נשא, אלין אינון שמהן

קדישין, דשליטין בכל דרגא ודרגא, (גניז)
דבהון עאלין בני נשא, בצלותהון ובעותהון,
בכל תרעין עלאין. ובדא שלטין תתאין
לעילא. ורזא דא, (תהלים קיט) ידיך עשוני
ויכוננני, ואלין שמהן קדישין.
ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים.
(שמות ט) וכי היף יכיל לארמא ידיה על
שמאי. אלא נטה: ארכין. כמה דאת אמר,
(תהלים יח) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא
לתתא. ידך: אתרך. אתרא דדרגא דילך, דאת
שארי בגויה, ודא ברזא דשמא קדישא. וכלא
עלאי ותתאי, ברזא דשמהן נטלי וקיימי. ובהו
עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן
דימחי בידייהו. זכאין אינון דינדעין לסדרא
יחודא דמאריהון פדקא יאות, ולמיהך פארה
קשוט, בגין דלא יטעון ברזא דמהימנותא.

תא חזי, בהיכלין אלין, אית רזא עלאה גו
לסדר את יחוד רבונם פראוי וללכת בדרך אמת, כדי שלא יטעו בסוד האמונה.
בא וראה, בהיכלות הללו יש סוד עליון בתוך האמונה, וכלם חיות ומרפבות, כלם משנים זה

לקדישי עליונים, (דף ר"ס ע"ב) למהך באורחא
דרזא דאתוון. לצרפא יחודא דשמהן דאתוון,
כמה דהוה ידע פהנא לצרפא שמהן, באתוון
רשימן.

ידי אדם מתחת פנייהם. (יחזקאל א) פלהו ידי
אדם, הא אוקימנא, דאינון (ג"א שרפים)
רוחין וחיוון ואופנים. (ברובים וחיות ואופנים) פלהו
בגדפין, וידין תחות גדפייהו, לקבלא צלותין,
ולקבלא מארי דתיובתא. ידי אדם אתרין
ודוכתין, לקבלא בני נשא, בצלותהון
ובעותהון, ולאפתחא פתחין לקבלא לון,
ליחדא ולקשרא קשרין, ולמעבד רעותהון.
וארין אתרין ודוכתין דאקרון ידי אדם,
דקיימי לבני נשא, אלין אינון שמהן
קדישין, דשליטין בכל דרגא ודרגא, (גניז)
דבהון עאלין בני נשא, בצלותהון ובעותהון,
בכל תרעין עלאין. ובדא שלטין תתאין
לעילא. ורזא דא, (תהלים קיט) ידיך עשוני
ויכוננני, ואלין שמהן קדישין.

ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים.
(שמות ט) וכי היף יכיל לארמא ידיה על
שמאי. אלא נטה: ארכין. כמה דאת אמר,
(תהלים יח) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא
לתתא. ידך: אתרך. אתרא דדרגא דילך, דאת
שארי בגויה, ודא ברזא דשמא קדישא. וכלא
עלאי ותתאי, ברזא דשמהן נטלי וקיימי. ובהו
עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן
דימחי בידייהו. זכאין אינון דינדעין לסדרא
יחודא דמאריהון פדקא יאות, ולמיהך פארה
קשוט, בגין דלא יטעון ברזא דמהימנותא.

תא חזי, בהיכלין אלין, אית רזא עלאה גו
לסדר את יחוד רבונם פראוי וללכת בדרך אמת, כדי שלא יטעו בסוד האמונה.
בא וראה, בהיכלות הללו יש סוד עליון בתוך האמונה, וכלם חיות ומרפבות, כלם משנים זה